בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ב באדר תשס"ב (6 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ב באדר**, בשנת תשל"ה (1975-5735) נחתו 8 מחבלים מהים, השתלטו על מלון "סבוי" בתל-אביב ותפסו עשרות בני ערובה שהיו במלון. במהלך מבצע השחרור נהרגו 3 חיילים, ו8 מבני הערובה נפצעו. 7 מהמחבלים נהרגו ואחד נלכד. אחרי שנחתו באזור הרחובות גאולה ויונה הנביא, נכנסו למלון, לקחו בני ערובה והתבצרו בקומה העליונה. במו"מ שניהלו באמצעות אחת האורחות במלון, דרשו המחבלים לשחרר את הארכיבישוף קאפוצ'י ועוד 10 'פלסטינים'. כאשר לפנות בוקר גילו המחבלים כי חיילים מתקדמים לכיוון המלון, הם החליטו לפוצץ את הקומה העליונה. בשעה שהצליחו החיילים להגיע ולשחרר את בני הערובה, התבצרו המחבלים באחד החדרים. כאשר פרצו לתוכו החיילים, הם פוצצו את עצמם. (כן יאובדו כל שונאי ישראל!) המלון 'סבוי' לא שופץ אחרי הקרב. הוא נהרס, ובמקומו נבנו בתי מגורים. [ישראל 50]

***

היום, **כ"ב בחודש**, מביא אותנו לאות **ה'** במסעינו האלפא-ביתי...
האות **ה**, המסמלת את בריאת העולם הזה [עפ"י התלמוד – מנחות כ"ט:] מופיעה בפסוק: "**אלה תולדות השמיים והארץ בה**בראם..." [בראשית ב' 4]. את התיבה "ב**ה**בראם" ניתן לחלק לשתיים ולקראה כך: ב**ה** – בראם, דהיינו באות **ה** ברא הקב"ה את השמיים ואת הארץ. רואים אנו, אם כן, שהקב"ה לא ברא את העולם הזה כישות פיזית טהורה, אלא הישרה עליו קדושה. המהר"ל מסביר כי האות **ה** מורכבת למעשה משתי אותיות: **ד**לת ו**י**וד. הקו האופקי והקו האנכי של ה**ד**לת מייצגים את העולם הזה, העולם הגשמי הנמדד על-פי התפשטותו לאורך ולרוחב; בעוד האות **י**וד, שהיא כנקודה ללא מימדי אורך, רוחב ועומק מסמלת את העולם הבא, את הרוחניות. כך מלמדת אותנו האות **ה** להשרות קדושה על חיינו, ולשלב את הגשמי עם הרוחני.
המדרש מבאר, שהאות **ה** במילה "ב**ה**בראם" נכתבת בספר תורה כ-ה זעירא כדי להצביע על כך שהשמיים והארץ, החשובים כל-כך לבני אדם, אינם אלה חלקיק קטן ממכלול הבריאה שברא הקב"ה.
ועוד – מסביר הרב ש"ר הירש כי המילה "ב**ה**בראם" באה בבניין נפעל, כדי להבהיר שהשמיים, הארץ והטבע כולו **סבילים** הם ותלויים הם ברצון הבורא, ואין בהם כח עצמאי [לולא האות **ה**, היתה המילה נקראת "בבראם", דהיינו כאשר ברא אותם, ולא – כאשר נבראו]. חוקי הטבע, הנראים לכאורה יציבים ובלתי ניתנים לשינוי, נקבעו ע"י השם בזמן הבריאה, והוא מחדש אותם בהתמדה. [עולם האותיות]

***

מדור "שואלים ודורשים":

איסור החמץ השני – **שלא יימצא חמץ ברשותנו**, שנאמר: "**שבעת ימים שאור לא יימצא בבתיכם**" [שמות י"ב 19]. שאור הוא השמרים שעל ידם מחמיצים את הבצק, אך אין הכוונה לאסור כאן רק שאור אלא גם חמץ אסור שיימצא ברשותנו בפסח.
האיסור השלישי – שלא ייראה חמץ ברשותנו, שנאמר: "**מצות ייאכל את שבעת הימים, ולא ייראה לך חמץ ולא ייראה לך שאור בכל גבולך.**" [שם י"ג 7] בשני איסורים אלו עובר רק מי שנמצא ברשותו בפסח חמץ בנפח של שיעור כזית לכל הפחות, אבל אם נשאר ברשותו חמץ שנפחו קטן מכזית, אין עוברים עליו בבל ייראה ובל יימצא.

"...**ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ב** ב תשס"ב (**6** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המצווה הרביעית, והיא מצוות-עשה – להשבית את החמץ ואת השאור לקראת הפסח, שנאמר:
"שבעת ימים מצות תאכלו., אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם..."[שם י"ב 15] [פניני הלכה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל